

fulde i Fjor have kunnet ane, at saadanne Forslag i Nar kunde komme frem ved 2den og 3die Behandling? Der er vel neppe her Noget blandt dem, der have fulgt denne Sags Gang i Folkethinget, der har troet, at disse Bestemmelser kunde blive voterede der; men jeg tror, man maa erkjende, at det Vedtagne har i den Grad Experimentets Karakter, at det ikke bør betragtes som egnet til at blive en staaende Post i Finantsloven.

Fallesen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig til den ærede 3die Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Bloug). Jeg sagde udtrykkelig før, at det kun var ønskeligt, at dette Budget skulde staa saaledes i Nar. Det er ogsaa blevet bemærket i det andet Thing, at man mulig vilde vende tilbage til det tidligere Budget, hvor der ikke staar Andet end de Lønninger, der give Net til Pension — det er i det Mindste Hovedbestemmelsen der. Men jeg indrømmer, at jeg glænte at gjøre opmærksom paa Noget, som det ærede Medlem fremhævede, og hvorfor jeg takker ham. Der er imidlertid noget endnu Væsentligere med Hensyn til dette Overgangsjaar, som han ikke fremhævede, og som jeg derfor skal tilføje. Det er med Hensyn til Lønningerne. Der er nu voteret en vis Sum til Lønninger; men det er klart, at Lønningerne ere allerede uddelte, og naar der nu i Theateraaret sker Noget, som nødvendigt maa forøge Lønningskontoens Størrelse, hvorledes skal man saa bære sig ad? Jeg vil haabe, at den ærede Minister freidigt vil gaa ind paa de Forslag, der i saa Henseende maatte blive stillede, og saa se at faae en Efterbevilling. Jeg tror imidlertid, at det ikke vil skæde, at man her har gjort opmærksom paa, at det vil blive nødvendigt. Jeg skal nævne et Par Exempler. Det er ikke længer siden end igaar, at der fandt en Debut Sted af en saadan Bestaafenhed, at jeg antager, at Theatret maa ønske at knytte vedkommende Debutantinde til sig. Der er ikke Tale om noget stort Beløb hertil, men der bliver dog Tale om en 400—600 Kr., men dette Beløb findes ikke, og det er umuligt at skaffe det til Veie efter den Form, der her er valgt. Det er heller ikke mange Dage siden, at en ved Theatret medvirkende Kunstnerinde, der er stillet saaledes, at hun havde et Tilbud om Engagement i Udlandet, kom og sagde til Theaterchefen: Saa Meget maa jeg have til, hvis Theatret ønsker at beholde mig, og det var et meget bestedent Forlangende. Det Beløb, der hertil behøves, maa og bør bevilges, det maa skaffes til Veie, men der er ingen Penge dertil. Der er Nogle ved Theatret, der i mangfoldige Nar have Hævd for sig paa, naar de ere blevne konfirmerede, at faae en vis lille Sum, fordi de have tjent i 10 Nar uden Løn. Det er Balletbørnene, som komme til Theatret, naar de ere 5—6 Nar gamle. De maa i mange Nar

springe omkring paa Scenen, og faae saa som Bederlag 300 Kr., naar de ere konfirmerede, for saa vidt de da ikke blive afstedigede. Det er Noget, hvorpaa der er Hævd, og det er Alt, hvad de faae for deres Tjeneste. Naar man nu staaer overfor dette Spørgsmaal: Hvorfra skulle vi faae Penge? saa har man tidligere kunnet gjøre en Forestilling til Ministeren, og i det Mindste den Minister, jeg hidtil har havt at gjøre Forestilling til, er altid gaaet ind paa Forslagene, naar de i sig selv have været forstandige, og naar der har været Penge dertil; men det kan ikke ske nu. Jeg siger dette navnlig overfor de Herrer af Venstre, fordi jeg haaber, at de derovre skulle blive mildere stemte, naar der til næste Nar maatte komme temmelig betydelige Efterbevillinger, eller maasse skulde jeg sige Tillægsbevillinger, til det kongelige Theater. Det ligger i Sagens Natur, de maa komme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal tillade mig kortelig at omtale de Hovedpunkter, der have været gjorte til Gjenstand for Omtale under den hidtil førte Diskussion. Det ærede Medlem her lige overfor mig (S. Pedersen) fremdrog med Hensyn til Kultusministeriets Budget, hvad der gjøres for Landsvage og bernæst, hvad der gjøres over for Døvstumme og Blinde. De to sidste Arter af Vidende have jo fundet velvillig Understøttelse ogsaa fra mange private Sider, og der er for Dieblicket, tror jeg nok, navnlig paa Grund af den særdeles store Omhu og Kjærlighed, hvormed „Kjæden“ endnu bestandig forfølger sit gamle Maal overfor de Blinde, mindre paatrængende Nødvendighed for at tænke paa Noget af disse to Arter af Vidende end for at tænke paa de Landsvage. Her var det, som bekendt, for et Par Nar siden Folkethinget, der tog Initiativet til at gjøre Noget for at understøtte dem og til at stille en Sum til Raadighed for Ministeriet for at afhjælpe den Trang, der var til Undervisning af Landsvage, navnlig dem, som tilhørte fattige Forældre. Det har viist sig, efter at denne Begyndelse var gjort, at de Midler, som der stilledes til Raadighed, ikke vare tilstrækkelige, og efter at det var blevet klart, har man ogsaa i Folkethingets Finantsudvalg viist sig villig til at gaa ind paa en Forhøielse. En saadan er ikke kommen til Stede paa det nu foreliggende Finantslovsforslag, men jeg haaber naturligvis, at den senere bliver bevilget, og saa vil man nogenslunde være i Stand til at imødekomme den Trang til at faae Understøttelse til Undervisning af aandsvage Børn, som kan ventes at komme til Stede i den nærmeste Fremtid; men derved er paa ingen Maade Alt det gjort overfor de Landsvage, som der er Trang til, og Følelsen deraf har bragt mig til for en Tid siden at nedsette en Kommission for at tage deres Stilling under Overveielse.